

Forslag

til

Lov om ændring af lov om realkreditinstitutter.

Fremsat den 17. marts 1971 af *boligministeren*.

§ 1.

I lov nr. 281 af 10. juni 1970 om realkreditinstitutter indsættes som § 3, stk. 2-3:

Stk. 2. Godkendte institutter er enebe-rettigede til at udstede obligationer til offentlig udbydelse som led i formidling af lån mod pant i fast ejendom.

Stk. 3. Stk. 2 finder ikke anvendelse på institutter, hvis obligationer før den 17.

marts 1971 har været genstand for offentlig kursnotering, og som inden dette tidspunkt havde til formål at formidle lån mod pant i fast ejendom uden at være omfattet af lov om realkreditinstitutter.

§ 2.

Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget.

Om folketingets behandling af lov nr. 281 af 10. juni 1970 om realkreditinstitutter henvises til:

Folketingsåret 1969-70: 4237, 4967, 6615, 7241, A 3269, B 2279, 2515, C 757.

Ved lov nr. 281 af 10. juni 1970 om realkreditinstitutter gennemførtes en reform af realkreditlovgivningen, som bl. a. havde til formål at mindske stigningen i udbudet af realkreditobligationer og derigennem bidrage til en bedring af balancen på obligationsmarkedet.

Loven indeholdt regler om lavere lånegrænser og kortere løbetider for lån i de realkreditinstitutter, der omfattes af loven. Bl. a. skete der en væsentlig begrænsning i adgangen til realkreditlån i eksisterende ejendomme. Lånegrænsen blev her fastsat til normalt 40 pct. af værdien, og lånenes løbetid kan som hovedregel ikke overstige 10 år.

Belåning af fast ejendom i henhold til realkreditloven formidles af de godkendte institutter på grundlag af udstedelse af obligationer, jfr. lovens § 1. Obligationerne er stempelfrie og omsættes på obligationsmarkedet efter notering på fondsbørsen. For anden långivning mod pant i fast ejendom er det derimod typisk, at denne sker ved direkte låneforhold mellem långiver og låntager gennem et pantebrev.

Loven omfatter alene långivning, der formidles i Boligmin. 1. k. j. nr. 710-250.

realkreditinstitutter, der er godkendt af boligministeren, og loven udelukker således ikke oprettelse af institutter, der kan formidle lån mod pant i fast ejendom på grundlag af udstedelse af obligationer, såfremt obligationerne stemples efter stempeellovgivningens sædvanlige regler.

For at undgå at der ved oprettelse af sådanne institutter skal udvikle sig en långivning i fast ejendom på grundlag af obligationsudstedelse, som i væsentlig grad kan modvirke de begrænsninger i låneadgangen over obligationsmarkedet, som realkreditloven tog sigte på, foreslås en bestemmelse i realkreditloven med henblik på at hindre en sådan udvikling. Bestemmelsen indebærer, at kun godkendte realkreditinstitutter kan udstede obligationer til offentlig udbydelse som led i formidling af lån mod pant i fast ejendom.

Bestemmelsen i nyt stk. 3, har til formål at hindre, at allerede eksisterende institutter, som ikke omfattes af realkreditlovens § 3, stk. 1, fratages en hidtil eksisterende ret til udstedelse af obligationer, der udbydes offentligt, jfr. f. eks. Finansieringsinstituttet for industri og håndværk.

Lovforslaget medfører ikke udgifter for det offentlige og får ingen følger for omfanget af den statslige eller kommunale administration.